සත්‍යාවතාරය.

SATYAWATARAYA.

සත්‍යාවතාරය.

(1)

විද්‍යාලඞ්කාර විද්‍යාලයාධිශ්වර
"මහාමහෝපාධ්‍යාය"
යතීශ්වර
"මහාමාන්‍ය සුමංගලාලඞ්කාර"
ධර්මකීර්ති ශ්‍රී ධර්මාරාම නායක ස්ථවිර
ස්වාමීන්ද්‍රයන් විසින් විශදීකෘත
බාලාවතාර
නම් ප්‍රශස්ත පාලිව්‍යාකරණ ග්‍රන්ථයෙහි
අනුබද්ධ ස්ථාන එක්සිය පන්සාලිසක්
සංගෘහීතවූ මෙම පුස්තකය

පාණදුරේ
ජේ. ඇස්. සිරිනිරත්න භික්ෂු විසින්
විහිතයි.

මිල ශත 25.

ඩබ්. පී. කුරුකුල විසින්
මුද්‍රිතයි.

1903

ඤත්‍යාවතාරය

නමො'නධිවරස්ස

ස ච්චා කරං නමස්ස මුනිං පරං ඉ තො
කා ච්චා යනාදිඤ්ච සරිත්වා යුතානි තො
ස ච්චා වතාරො ය මසුඛීනො ග තො
කි ච්චා නු රූපෙන විධීයතෙ ශී තො

“ජිනො ජය කරං ධම්මං
සඤ්ඤයඤෙනා ජයාකරෙ
ජිත්වා පරං ජිනාපෙසි
සො මෙ දෙතු ජයං ජිනො”

ශාස්ත්‍රාන්තර-සමයාන්තර භාෂාන්තර ප්‍රවීණ තර විශිෂ්ට බුද්ධිමත් ත්‍රිලඞ්කා ලඞ්කාරායමාන විද්‍යාලඞ්කාර පරිවෙණාධිපති ප්‍රතිභොදත කාගත කීර්ති ශ්‍රීන් රඤ්ජමාන ධර්මකීර්ති ශ්‍රී ධර්මාරාමාභිවචන ධාරී සුධීර සඞ්ඝනායක යතීශ්වර ස්ථවිරපාදයන් විසින් දොෂ නිරාකරණය කිරීමෙන් විශදීකෘත බාලාවතාරය ලදින් ප්‍රචුරතර ප්‍රීත්‍යාදරයෙන් ප්‍රතිග්‍රහණය කොට තදනන්තරව තදීයාන්තර්ගත විශදතායෙහි විඥාපිත “කිඤ්චෙත්ථතරහි අනෙකක්ඛත්තුමනෙක සංසොධකෙහි විසොධිතොපි චිරාගතෙහි ලෙඛාබුද්ධාගතෙහි ච භමප්පමාදෙහි සමාකුලො න තාවායං සුවිසුද්ධො වත්තතෙ නාපි පාකතිකො නව පභස්ස

රො" යන්නට අපිදු එකඟවන්නමෝ. බැවින් මේවර මෙකීශුද්ධියෙහි කර්තෘවූ ශ්‍රීධර්මාරාම යතීශ්වරතෙමේ විශුද්ධ කීර්තියක් දරණ ශ්‍රෙෂ්ඨ පණ්ඩිත රත්නයෙකු බැවින් මෙකී ශුද්ධි තොමෝ අත්‍යර්ථයෙන් සුපරිශුද්ධව ඇත්තීය යන විශෙෂාශායෙන් පරීක්ෂාකාරීව නිරීක්ෂණය කෙළෙමු.

එසේ නිරීක්ෂණයෙහි තත්පරවූ අපහට 31 වෙනි පිටේ, සරෙඅන්-38 වෙනි පිටේ, ණා යන ණාන වච්ඡාදිතො-39 වෙනි පිටේ, ණවොපක්ඛාදීහි-53 වෙනි පිටේ, ස්‍යාදිතො ණු ණා උණාවෙති-76 වෙනි පිටේ, සිලාඝ හනුඤා * සපධාර පිහකුධ දුහිස්සාසූය රාධික්ඛපච්චා සුණ අනුපති ගිණ පුබ්බකත්තාරොච නත්ථ තදත්ථ තුමත්ථාලමත්ථමඤ්ඤ නාදරප්පාණිනිග ත්‍යත්ථ කම්මණි සංසත්ථ සම්මුති භිය්‍ය සත්තම්‍යත්ථෙ සුච–යනමේ ආදියෙන් යථොක්තාසමන්මනීෂිජනවර්ණිත ශ්ලොකා ලොකාලඞ්කාර ධර්මාලොක යතීශ්වරස්ථවිරපාදයානන්වහන්සේගේ විශිෂ්ටතර තීක්ෂ්ණබුද්ධිමච්ඡිෂ්‍ය භාවොපගතවූ ධර්මකීර්ති ශ්‍රී ධර්මාරාම යතීශ්වරයානන්ගේ එතන් ශුද්ධිය වනාහි ප්‍රසිද්ධයෙන්ම බෙහෙවින් විශුද්ධයයි වැටහුනෙත් හේ ප්‍රකටී කරණයෙහි භයනොවම්හ. මසුරු නොවම්හ. ප්‍රස්ඛලිත නොවම්හ.

නමුදු ධර්මේශ්වරානුජවූ එකාංශ පක්ෂීය ශ්‍රී ධර්මාරාම සඞ්ඝනායක යතීශ්වර තෙමේද සර්වඥයයි කවරෙක් තබා එතුමාවත් පිළිගණිද? නොගණිමය. එබැවින් අසර්වඥවූ එතුමානන්වහන්සේගේ මේශුද්ධිය තොමෝ ඉදින් සර්වනිර්දෙෂාත්මක වන්නීයයි කෙසේ පිළිගණිමුද? නොගණිමු. එබැවින්:–

---

* හනු ඨා තණී මැනවි.

ශත්‍රොරපි ගුණා වාච්‍යා
දොෂා වාච්‍යා ගුරොරපි
පක්ෂ පාතාද් භවෙත් පාපං
දොෂා දොෂා ගුණා ගුණාඃ

යනමේ ව්‍යාසාර්ෂීමතාව ලම්බනය කොට අධුනික ජනතාවගේ විජානනය සඳහා සුධීරයන්ගේ මනඃ ප්‍රසාදෙද්වහනයට හෙතුභූතාකාරයෙන් මෙහි අශුඬ ස්ථාන එක්සිය පන්සාලිසක් යථා ක්‍රමයෙන් දක්වන්නම්හ. අප විසින් දක්වනු ලබන එකී දෙෂ ස්ථාන 145 එසේම දෙෂ වශයෙන් විශෙෂඥ විද්වත්ව විෂය වෙත්යයි විශ්වාස කරමු.

(1-2-3)

1 පිටේ 6 පෙළේද එහිම 7 පෙළේද 26 පිටේ 20 පෙළේද, චත්‍තාලිසං යනු චත්‍තාළීසං කියා පළමු තුබු ආකාරයටම නොතබා මේ කල ශුඬිය කුමක්ද?

(4)

1 පිටේ 18 පෙළේ අනන්‍තාරා යනුත් ශුඬියක්ද? අනන්තරා යී වියයුතුයි.

(5-6)

2 පිටේ 2 පෙළේ සගහීතා යනුද, 70 පිටේ 14 පෙළේ සඞහීතං යනුද සඞගහිතා-සඞගහිතං යී විය යුතුයි.

(7-8-9)

3 පිටේ 9 පෙළේද, 44 පිටේ 8 පෙළේද, 61 පිටේ 12 පෙළේද, ඉචෙච්වසං යනු ඉචෙච්වනෙසං කියා පළමු තුබු ආකාරයටම වියයුතුයි. ගඬලාදෙනිසන්නායේ 5 පිට හා 86 පිටද, 123 පිටද බලනු මැනවි.

(10)

3 පිටේ 12 පෙළේ උපමනොත්‍තත්‍තමං යන පැරණි භාඨක උපමනන්‍තාතසංං යී අමුතු කොළේ පාඨිය ප්‍රකාශි

කාරණය සඳහා වද්ද? නරක නැහැ. ගඩලාදෙනි සන්නයේ 5 පිට බලනු මැනවි.

(11)

4 පිටේ 12 පෙළේ සම්බොධාවභානීති යනු සම්බොධාවං නීති වියයුතුයි.

(12-13)

4 පිටේ 14 පෙළේ-හා 8 පිටේ 9 පෙළේද වුත්‍යාය-යනු වැරදියි. එය-වුත්‍ය-වියයුතුයි. අහෝ, මෙය ශ්‍රී ධර්මාරාම යතීශ්වරයානන්ගේ ශුද්ධකැයි කීමට තබා සිතීමටවත් උගහටයි. වුත්‍යස්ස, යන්නෙහි පද සිද්ධි ක්‍රමය දක්වන ටීකාපාඨය පාඩම් තුබුනානම් මෙසේ නොයොදමිය.

"වුත්‍යස්ස-යනු වකාරාදෙශ නුවූ තැනී" යනුද 'වුත්‍යභෙදය, වෘත්තිය නොනස්නා පිණිස" යනුද **ගඩලාදෙනිසන්නයි** තවත් ධර්මාරාමයතීශයන්විසින් ශොධිත පූර්ණ වශයෙන් ප්‍රතිසංස්කෘත පාළිනාමව රනැඹිල්ලෙහි 12 වෙනි පිටේ "රතොත්‍යා රතත්‍යා රත්‍යං" යනුත් දූත් ඉතින් "රතෙනත්‍යා-රතනත්‍යා-රතනත්‍යං" නොකියා බැරිහේමයි.

"වුත්තය්-අස්ස" යී සිටිකල්හි "බ්‍යඤ්ජනො ච විසඤ්ඤොගො" යන සුත්‍රයෙහි ච ශබ්දයෙන් බ්‍යඤ්ජන යන් තුන්දෙනෙකු සම්බන්ධවූ සමාන රූප ඇති ව්‍යඤ්ජන දෙකදනාගෙන් පූර්වව්‍යඤ්ජනය ලොප්කොට පරනයනය කළ කල්හි "වුත්‍යස්ස" යනුවේ. යනු සඤ්ඤී දීපනියි

(14)

4 පිටේ 17 පෙළේ-යථා එවෙතීහ-යනු-යථා එව යථා එවෙහීහ-යී වියයුතුයි. මෙතන්හි යථා එවෙ හීහ කීවාම ඇතිනම් 3 වෙනි පිටේ 1 වෙනි පෙළේ-

පන ඉණම් පන ඉමෙතීන-යන යෙදීම වැරදිවියයුතුයි මින් එකක් හරියන කොට අනික නිකම්ම වැරදිණි

(15)

4 පිටේ 25 පෙළේ-යව මදන තරලා චාගමා-යනුත් ශුඩියක්ද? මේ ශුඩිය විශුඩනම් 29 වෙනි පෙළේ-ජලහිඤ්ඤු-යන තත්හි මූර්ධන්‍ය ළකාරය තාලව්‍ය විය යුතු නොවේද? යොව වොව ළොව දෙව නොව තොව රොව ලොව් යවමදන තරලා යනු බාලාවතාර සූත්‍ර නිර්දේශයයි. තවත් මදනම් කච්චායනයත් බලනු මැනවි.

(16)

5 පිටේ 2 පෙළේ-සරෙඛවීති සරානං පකති හොතීති සස්සරූපමෙව-යන මේ පැරණි පාඨය-සරෙඛවීතිසරානං පකති හොති සස්සරූපමෙව-කියා අමුතු කෙළේ පැරණි පාඨයේ කුමන වරදක් නිසාද? පැරණි පාඨ ශිතුමතකට වෙනස් කිරීමත් පාප්වයක්ද? මේ හැටියට නම් 3 වෙනි පිටේ 8 වෙනි පෙළේ සරෙ ලුතෙත පරසරස්ස ක්වචි අසවණ්ණො හොතීති-යන්න සහ 31 වෙනි; පිටේ 3 පෙළේ-අයස සමාස පදස්ස පකති හොතීතිහ-යන්නද වෙනස් කරන්ට වෙයි නේමයි.

(17)

6 පිටේ 11 පෙළේ-තං එව තං හි තීන-යනු-තං එව තං එව තං හි තීන-කියා ශුඩකළා නම් මැනවි මෙය-තං එව තං හීහීන-කිව්ව ඇතියයි අවසර ලැබෙන කොට අන්‍ය කිප පලක් නිකම්ම වැරදි වෙති. ඒ නිසා එද සිඩිපත් කළ මැනවි.

(18)

6 පිටේ 12 පෙළේ-එහෙඤ්ඤා-යනු-එහෙඤ්ඤං-විය යුතුයි සංස්කෘත භාෂාවේ විනා පාළි භාෂාවේ දීර්ඝ ස්වරයකින් පරව සංයොගාක්ෂර යෙදෙන්ට ඉළිවන්,

ක්‍රමයෙක් ඇතිනම් මේ යෙදීම වරද නැහැ මෙය මෙසේ යොදන ලද්දේ දෙවිතාකාරෙව ප්‍රාගුණ්‍ය ප්‍රකටී කරණය සඳහා යයි හඟිමු.

(19)

6 පිටේ 15 පෙළේ–සංයොගොතීඝ–යනු සංයෝගා සංයොගොතීග–යී වියයුතුයි.

(20—21)

7 පිටේ 18 පෙළේ–බුසා–යනුද, එහිම 22 පෙළේ–බුසම්ව–යනුද නිකම්ම බුසන්වාගෙයි. මෙය ඇත්තෙන්ම ධර්මාරාම යතීශ්වරයානන්ගේ ශුද්ධියකැයි කෙසේ පිළිගණිමුද? මෙය–භුසා–භුස මිව * යී වියයුතුයි–කිඤ්චාපි තො හොන්ති භුසප්පමත්තා–යන මේ දවස දෙවේලේ කියන රතන සූත්‍ර පාඨයවත් සිහිවූනෙහිනම් බුසා–බුසම්ව යනු සවරකලකවත් නො යොදමිය. තවත්, භුස–සන්න සිඛවන–භස, භසම් කරණෙ–යන ධාතුවත් දුන් ඉහින් "බස–බස්මී කරණෙ" කියා අල්ප කාරන්වත් වෙයිහේමා? ඔපුණාති යථාභුසං, යනු ධම්මපදයි.

(22-23)

7 පිටේ 25 පෙළේ රදනං ලො යනු රදනා ලො කියාද පලිබොධො යනු පළි බොධො කියාද වියයුතුයි. මේවාට ළලානාමවිසෙසො කියා පැත්ත නොගැසුව මැනවි.

(24)

8 පිටේ 4 පෙළේ ජඤ්ඤභාහිසාව යනු ජඤ්ඤභාහිසා ඝව වියයුතුයි.

---

* මෙය මොග්ගල්ලායන සද්දනීති දෙක්හී "භුසා මිව"හී දක්නා ලැබේ. "වරමහාකං භුසාමිව" යනු ජාතක ගාථායි.

(25)

8 පිටේ 20 පෙළේ-ලිඞ්ගඤ්ච නිපජ්ජතෙ-යන පැරණි පාඨය-ලිඞ්ගංච නිපච්චතෙ, කියා ශුද්ධකළහෑ විත් නරක නැහැ. අනේ! පැරණිපාඨ හිතුවක්කාම වෙනස් කිරීමත් කීර්තිශ්‍රියක්ද?

(26)

10 පිටේ 2 පෙළේ සෙසතො ලොපං ගසිපි යනු සෙසතො ලොපං ගසිපි හී වියයුතුයි.

(27X37)

11 පිටේ 22 පෙළේ-ගන්ත්‍යාජු, යනු ගතාජු, කියාද, 27 වෙනි පිටේ 8 වෙනි පෙළේද, 29 වෙනි පිටේ 20 වෙනි පෙළේද, 32 වෙනි පිටේ 24 වෙනි පෙළේද, 33 වෙනි පිටේ 23 වෙනි පෙළේද 34 වෙනි පිටේ 24 වෙනි පෙළේද, 36 වෙනි පිටේ 15 වෙනි පෙළේද, 57 වෙනි පිටේ 24 වෙනි පෙළේද, 65 වෙනි පිටේ 6 වෙනි පෙළේද, විගතත්‍ය යනු විගත්‍ය, කියාද, 19 වෙනි පිටේ 18 වෙනි පෙළේද, 37 වෙනි පිටේ 25 පෙළේද, විගතාත්‍යා යනු විගත්‍යා කියාද වියයුතුයි. ඇත්තෙන්ම මෙද ශුද්ධියත් නරකනැහැ.

(38-39)

14 පිටේ 6 පෙළේ ඉවණ්ණුවණ්ණො ජ්ඣලා යනු ඉවණ්ණුවණ්ණො ඣලා කියාද, එහිම 15 වෙනි පෙළේ යොසවකාතරසොජ්ඣා යනු යොසවකාතරසො ඣා කියාද වියයුතුයි.

(40)

14 පිටේ 19 පෙළේ-ඣලපතො අංමො ච බින්දුං යන්ති, කියා අමුතු ශුද්ධියක් කෙළේ ඣලපතො අංමොච බින්දුං යාති, යන පැරණි පාඨයේ අශුද්ධියක් නිසාද? එසේ නම් 9 වෙනි පිටේ 29 වෙනි පෙළේ-

ගෙපරෙර අකාරෙරා පිතු සතු අනතරාජාදීන මනොනාව ආනනං යාති, කියා ගෙයදුවේ මක්නිසාද? මින් එකක් හරියනකොට අනික වැරදිමයි.

(41)

18 පිටේ 25 පෙළේ පතිස්සිනීමහීති යනු පතීස්සි නීමහීති වියයුතුයි.

(42)

22 පිටේ 19 පෙළේ-සංඝාසෙවක වචනෙසෙවෙවම යන මෙහි සඣියක් වැරදියි. අනේ, සුප්‍රසිඬ විශුඬ කීර්ත්ති ශ්‍රීන් විරාජමාන ශ්‍රී ධර්මාරාම සඞ්ඝනායක ස්ථවිර ස්වාමින්ද්‍රයන්ගේම ශුඬියක් නම් මෙතරම් සඣියක් පමා වරදවාද! නැහැ. මෙය බාගවිට යපොත ස්වාමීන්ද්‍රයන් වහන්සේ විසින් අතර්න්පතර බලා ආවාට ගියාටකළ ශුඬියක් වෙන්ටඇතැයි කියා සිත ස්නසා ගණිමු. මෙය 56 පිටේ 5 පෙළේ තුම්වඡ පෙස්විති යන්නසේම සංඝාසෙවක වචනෙස්වි හෙවට සී වියයුතුයි.

(43)

24 පිටේ 1 පෙළේ සවිභත්තීස්ස තුමහා මහා කාත්‍යා ගිකාරෙරා යනු සවිභත්තීස්ස තුමහාමහානතායකා රෙරා කියා පැරණි පුස්කොළ පොත්වල තුබූ ආකාරය ටම නොතබා මේ කළ විසංකිය කුමක්ද?

(44-45)

24 පිටේ 16 පෙළේ-නවයා නයා මයා තුමෙහි අමෙහ නියතුන් යස ශුඬියක් නමයි. මෙය නවයා නයා මයා තුමෙහි තුමෙහි අමෙහි අමෙහි කියා විය යුතුයි.

(46-47)

25 පිටේ 5 පෙළේ නෙමෙක වචනෙහි යනු නෙමෙක වචනෙසු යී වියයුතුයි. එවිට චතුත්ථි ජනෙක වචනෙසු යන වෘත්තියද යහරගට ගැළපේ. තවත්

ඔය සූත්‍රයට කරතිබෙන උදා කිඤ්චාපි ඵසා ඊවනෙ සුති අනියම වසෙන වුත්තං න අම්හීති වුත්තත්තා පන චතුප්පදෙ එකවචනානෙව සංගණ්හාති යන මේ ටීකා පාඨය පඨනයවූ තුබූනානම් කිසිකලෙකත් ඔබඳු ශුද්ධියක් නොකෙරේමය. මේසූත්‍රය පිළිබඳ වෘත්තියෙහි වා ශබ්දයක්ද අඩුසි. ඒහොරේ මොකද?

(48-49-50)

25 පිටේ 20 පෙළේ ජීහි"යනු ජීහි-ජීහි කියාද, එහිම 28 පෙළේ හා 26 පිටේ 5 පෙළේද තී හි යනු තීහි-තීහි කියාද වියයුතුයි.

(51)

26 පිටේ 19 පෙළේ-ඉත්ථි ලිඞ්ගා එක වචනභාගා යනු ඉත්ථිලිඞ්ගක වචනභාගා කියා වියයුතුයි පැරණි පොත්වලද එසේමයි.

(52)

29 පිටේ 3 පෙළේ සවත්ථි සොත්ථි යනු 'සවත්ථි-සොත්ථි-සුවත්ථි සී වියයුතුයි. සොභනෙ සත්ථි සොත්ථිව සුවත්ථ්‍යාසිංසනෙ යනු බාලාවතාර සූත්‍රනිර්දෙශයි.

(53)

29 පිටේ 11 පෙළේ සසඛ්‍යං ඵතරඞ්ගි ඵතාවතා යන පැරණි පාඨය සසඛ්‍යං ඵතාවතා කියා ඵතරඞ්ගි යන්න බැහැරලා තිබේ. මේ හැටියට පැරණි පාඨ බැහැරලන්ට ගියහොත් ස්වල්ප කලකදී බාලාවතාරයේ අවතාරයවත් ඉතිරි නොවේ අහෝ

(54)

29 පිටේ 24 පෙළේ "පඵමා යනු පඨමා වියයුතු නොවේද?

(55-56)

30 පිටේ 2 පෙළේ ස යනු සා කියාද එහිම 22 පෙළේ යුජ්ජතෙත යනු යුජ්ජනෙත, කියාද වියයුතුයි. මෙද ශුද්ධය නම් විශුද්ධමයි.

(57-58-59-60)

33 පිටේ 16 පෙළේ හා 17-18 වෙනි පෙළවලද, 69 පිටේ 12 පෙළේද, ගුරු යනු ගරු වියයුතුයි. නැතිනම් 8 පිටේ 10-12-13 පෙළවල හා 56 පිටේ 16 පෙළේද ගරු යනු වැරදියි. පාළිභාෂාවේ ගරු ශබ්දයක් අප්‍රකට බැව් සද්දනීතියෙහි කියා තිබෙද්දිත් ගුරුකළ හැටිනම් ගරුමයි.

(61)

34 පිටේ 1 පෙළේ අගග්‍යානිතො යනු අගග්‍යාහිතො කියා වියයුතුයි.

(62)

35 පිටේ 20 පෙළේ වෙන යනුන් ශුද්ධයක්ද? වේණ වියයුතුයි. නැතිනම් 40 වෙනි පිටේ වීණා-වෙණිකො-විණෙති-වීණාවාදනං යනු වැරදිවියයුතුයි.

(63)

40 පිටේ 20 පෙළේ-පදස්ස වුඩ්ඪි යනු පදස්සාපි වුඩ්ඪි වියයුතුයි නැතිනම් 44 වෙනි පිටේ සංයොගන්ත ස්සාපි වුඩ්ඪි යන්න සංයොග න්තස්ස වුඩ්ඪි කියා ශුද්ධ නොකෙළේ ඇයිදැයි අසමු.

(64)

42 පිටේ 27 පෙළේ-ජස්ස නො ආදෙසෙ යනු 54 වෙනි පිටේ සෙ ආදෙසෙ යන්න සෙ ආදෙසො කියා ශුද්ධ කළාක්මෙන්ම ජස්ස නො ආදෙසො කියා ශුද්ධ නොකළා දක්ම පුදුමයි.

(65)

42 පිටේ 28 පෙළේ ලදරානනානි යනු උදරානනානි වියයුතුයි. නැතිනම් දස්සෙලා යනු සඳෙසි. කාව්‍යාදර්ශයද බලනු මැනවි.

(66-67)

43 පිටේ 24 පෙළේ ණ්‍යාදිසුපි යනු ණ්‍යාදිසු කිංසාද, එහිම 25 පෙළේ ණ්‍යා යනු ණ්‍ය කිංසාද වියයුතුයි. ගඩලාදෙනිසන්නයෙහි 85 වෙනි පිටහා බාලාවතාර බලන සන්නයෙහි 90 වෙනි පිටද බලනු මැනවි.

(68)

44 පිටේ 13 පෙළේ-පදය ගිතං පජ්ජං යනු පදය ගිතං පාජ්ජං යී වියයුතුයි. ගඩලාදෙනිසන්නයෙහි පදය, පයටා; ගිතං, ගිතවූයේ; පාජ්ජං පාජ්ජනම්; යනුද බාලාවතාරබලනසන්නයෙහි පදය ගිතං යන වාක්‍යයෙහි පාජ්ජං යනුවේ යනුද, ඔකොඳපොල සන්නයෙහි පාජ්ජං යනතන්හි පදශබ්දයා කෙරෙන් සව "ආය චතුත්ථෙකවචනස්ස තු" යී සඟට ආයවේ යනුද සිහි කොළෙහිනම් "පජ්ජං" යනු නොයොදමය. ශ්‍රී ධම්මාරාම යතීශ්වර තෙමේ මෙතරම් ගුණී යක් කෙළේයයි කීම පවා විස්මය ජනකයි. පදජ්ඣිමුද කං පාදෑම් යනු හරෙවොජිදිස්සිතාචාර්‍ය වචනයි.

(69-70)

44 පිටේ 17 පෙළේ-අජ්ජවං යනුද එහිම අංතන යනුද පැරණි පොත්වල තුබුන හැටියට ආජ්ජවං-ආතෙන යී වියයුතුයි. ගඩලාදෙනිසන්නයෙහි උජ්ජු නො, උජුහුගේ; භාවො, භාවය, ආජ්ජවං, ආජ්ජව නම් එපු, මෙහි; උස්ස, උකාරයහට, ආතෙන, ආතනස්වයි ආකාරයක් කළතල්හි, පරෑකාරස්ස, පරවූ උකාරයහට; යදදිනා, යදදීන්; අවො, අව යන ආදෙශවේ යනුද, ඔකොඳපොල සන්නයෙහි ආජ්ජවං යන තන්හි උජුශබ්දයා කෙරෙන්වූ සඟට කොතනා දෙශවේ. භාවො යන වාක්‍යයෙහි "ණ විසමාදිහි" යී ණ ප්‍රත්‍යයවේ. උජුශබ්දයාගේ පූර්වඋහට "ආතන

ම''සී ආවේ යනුද, පැරණි පුස්කොළ කච්චායනයෙහි ආනනාදීව ඉ උ ඉවෙව තෙසං ආනනාදෙව හොති ටීකා රාගාමො ච ඨානෙ, ඉසිනො භාවො ආරිස්සං-ඉජ-උජ්ජුනො භාවො ආජ්ජවං යනුද, දුන්වත් සිහිපත් කළ මැනවි.

(71)

44 පිටේ 21 පෙළේ විභාගෙහි යනුත් ශුඞ්යක්ද, මෙය ශුද්ධාදි යතිශයන්ගේ නොවැ වර්ණයොජක යන්ගේ ශුඞ්ඝකැයි හඟිමු. මෙය විභාගෙන විය යුතුයි.

(72)

45 පිටේ 18 පෙළේ එමෙහ ඉහි යනු 48 පිටේ ආමසෙහි 49 පිටේ මෙහති 50 පිටේ මහසෙති-මෙහති 51 පිටේ මෙහති-මහසෙති යනු මෙන්ම එමෙහති යී විය යුතුයි.

(73-74-75)

47 පිටේ 12 පෙළේද, එහිම 13 පෙළේද, 65 පිටේ 28 පෙළේද, කම්මනි යනු කම්මණි විය යුතුයි. නැති නම් 49 පිටේ 4 පෙළේද 63 පිටේ 13 පෙළේද, 70 පිටේ 13 පෙළේද, 85 පිටේ 4 පෙළේද කම්මණි යනු වැරදියි.

(76)

48 පිටේ 12 පෙළේ ඝෙදෘතා යනු ඝෙදයතා විය යුතුයි. ගඩලාදෙනිසන්නයේ 100 වෙනි පිටද බලනු මැනවි.

(77)

48 පිටේ 16 පෙළේ කිච්පි යනු පැරණි පොත්වල තුබූ ආකාරයටම කිඤ්චි විය යුතුයි. ගඩලාදෙනිසන්නයෙහි 101 වෙනි පිට හා බාලාවතාර බලනසන්නයෙහි 102 වෙනි පිටද බලනු මැනවි.

(78—79)

48 පිටේ 21 පෙළේ ආණත්තා යනුද, එහිම 22 වෙනි පෙළේ ආණත්තාපෙ යනුද 4 වෙනි පිටේ 14 වෙනි පෙළේ වුත්තස්ස යනු මෙන්ම වැරදියි. "ආණත්තා" යනු නිර්දෙෂනම් සම සංශොධිත පාලි ආඛ්‍යාත වරනැඟිල්ලෙහි "ආණත්තා" යනු සදෙෂම විශයුතු නොවේද?

(80)

51 පිටේ 5 පෙළේ අචිචිහං යනුත් ශුඬියක්ද? මේ ශුඬිය තිලකට විනා ලකටනම් නොහොබිමය. මෙය අපච්චිහං විශයුතුයි.

(81X87)

52 පිටේ 24 පෙළේද, 1 පිටේ 21 පෙළේද, 2 පිටේ 5-6-8 පෙළුවලද, 5 පිටේ 30 පෙළේද, 6 පිටේ 21 පෙළේද, නිග්ගහීත යන්නක් දක්නා ලැබේ. පැරණි පොත්වල හ්‍රස්වවැ තුබූ නිග්ගහිත යන්න නිග්ගහීත කියා දීර්ඝකළේ සවයම්භූඃඥනයට විෂයවූ හිතුවක්කාර කම්බං යන අර පාණිනීය සූත්‍රයෙන් වද්ද? කරණං නිග්ගහෙත්වාන ගය්හතීති නිග්ගහිතං යනු මෙවයාකරණ විග්‍රහොකාහියි. ශ්‍රාදි යතිශයාන්න් වහන්ස සව ශුඬිය සම්ප්‍රීකරණය සඳහා "යො නිග්ගහීත සඤ්ඤ ඝඬිකපෙප"යනාදි ගාථා පාඨ ප්‍රකාශනොකළමැනවි. මක්නිසාදයත් අපටත් හ්‍රස්ව බවට පෙන්වීමට එබඳු ගාථා පාඨ ප්‍රකට බැවිනි. මෙන්න එහෙමනම් ඉන් පලක්, කාරිකාවෙකි:-

වග්ගා වග්ග අඝොසෙහි-ඝොස නිග්ගහිතෙහි ච

(88)

53 පිටේ 4 පෙළේ රූප යනුත් ශුඬියක්ද? මේ පාණිනීය ශුප්‍රා ක්‍රමයක පදයෙක්වෙන්මැති. කච්චායන ක්‍රමයටනම් රූප වියයුතුයි.

(89-90)

53 පිටුවේ 12 පෙළේ සවමනෙ යනුද 76 පිටුවේ 11 පෙළේ සඩ්හාං යනුද සවණෙ-සවණං සි. වියයුතුයි.

(91)

55 පිටුවේ 14 පෙළේ-භුඤ්ජිහි තුම්හාන සඞ්ඝෙ ස්විච්ඡෙකාසු හි ඡ සා වා හොනාහි යන මේපැරණිපාඨය භුඤ්ජිහි තුම්හාන සඞ්ඝෙසු ඉච්ඡෙතෙසු බ ඡ සා වා හොනති කියා අමුතුකොළේ පැරණි පාඨයේ කුමන වරදක් ඇතිවාසිත්ද? ගිතුවකසාඛාබඩං යන සූත්‍රය ඔයහැටිමත් හිතට ගන්නාට කණගාටුවෙමු.

(92)

56 පිටුවේ 12 පෙළේ පුබ්බතායති යනුත් සබ්බසම්භුඃඥු නයෙන් සොයාගන්පදයක් හේමයි, කච්චායනතෙරුන්නාන්සේ වැඩ සිටියානම් මේදගුඩිගට නාමට පුබ්බ කොට් පරමහංස මහා වෛයාකරණවාදී යන ගරුනම පුදකරණවාට් නොඅනුමානයි. පුබ්බතායති යනු දක්වත් පබ්බතායති කියා ශුඛකරණු මැනවි.

(93-94-95)

56 පිටුවේ 26 පෙළේ හොති යනු හොතීති කියාද, එහිම 27 පෙළේ කරොති යනු කරොතීති කියාද, එහිම 28 පෙළේ අතික්කමති යනු අතික්කමතීති කියාද, වියයුතුයි. ගඩලාදෙණියන්නගේ 113 පිට බලණු මැනවි.

(96)

57 පිටුවේ 23 පෙළේ ආවිම වා හොනාති යන පැරණි පාඨයෙහි වාසන්න වසපගනකොට ආවිච හොනති කියා අමුත් පෙළේ වාසියක් තබාගණ්ද? නඹුත්.ගොඩකාගේ 107 පිට හා ගඩලාදෙණියන්නගේ 115 පිටද බැලුවොත් වාසිය අවාසියටම පිටරිත වෙයි නේද. මිට අප හා පටහැණි නොවිතු මැනවි

(97-98)

58 පිටේ 17 පෙළේද, 61 පිටේ 8 පෙළේද පෙනෙනෙ යනු පෙනෙන්නේ යි විය යුතුයි. දැන් දන්නා මුද්‍රණ දොෂ නොසලකන් නෙහිද?

(99)

58 පිටේ 29 පෙළේ ලොපො යනු ලොපො වා යි විය යුතුයි. ගඩලාදෙනිසන්නයේ 118 පිට බලනු මැනවි.

(100)

59 පිටේ 26 පෙළේ-රහාදිතො හො ණ-ඉති මේ කොසේ පාඨයා කියා අමොලිපිටෙහි ලා රහාදිතො ණ කියා විශුද්ධ කෘත්‍යකාරයනම් ශෛවය්‍යා කරණ විද්‍යත් ගේ භාෂ්‍යාද්ධාගතයට මුත් ප්‍රිත්‍යුද්වහනයට තිබෙ සේත් හේතුනොවේමය. කාත්‍යා යන ව්‍යාඛ්‍යාන යෙහි රහාදිතො එකං, හො එකං, ණ එකං, යනුද, රූපසිද්ධි සන්නයෙහි රහාදිතො එකං, හො එකං, ණ එකං යනුද, හොඳට දැක්වූ රැදී ඇති නමුත් මෙසිදී මතකනැතිකමින් මෙසේ රහාදිතො ණ කියා ශුද්ධකරණට ඇතැයි හඟිමු. තවත් මදනම් රූපසිද්ධියෙහි 224 පිටද, කච්චායනයෙහි 111 පිටද, බාලාවතාර සඞ්ග්‍රහයෙහි 85 පිටද බාලාවතාර බලනසන්නයෙහි 124-125 පිටුද මොග්ගල්ලාන සන්නයෙහි 185 පිටද සුබෝධිකාවෙහි 215 පිටද බලනු මැනවි.

(101)

60 පිටේ 9 පෙළේ ගරහස්ස ච යන මෙහි ච යනු අධිකයි. පැරණි පොත්වල තුබූ හැටියට ගරහස්ස කිවාම ශ්‍රී මදද? ගඩලාදෙනිසන්නයෙහි 120 වෙනි පිට හා බාලාවතාර බලන සන්නයෙහි 126 වෙනි පිටද බලනු මැනවි.

(102)

61 පිටේ 13 පෙළේ-තෙසමහනස්ස සරස්ස යන පැරණිපාඨය අභිනව ගුඩියෙහි තෙසමනන්තස්ස රස්ස යි දක්නා ලැබේ.. මේ ගුඩීයත් හරක නැහැ. අනාසස්සරස්ස, අනනවූ ස්වරයාට යනු ගඩලාණ්දනි සන්නයි. අභනස්ස සරස්ස, අනන්තස්වරයහම යනු බාලාවතාරබලනසන්නයි.

(103)

61 පිටේ 24 පෙළේ අහොසිහි යනු අභාවිති විය යුතුයි. සුබොධිකාව හා බාලාවතාර බලන සන්නයන් බලනු මැනවි.

(104–105)

62 පිටේ 4 පෙළේ හා එහිම 6 පෙළේද, ලො යනු ලො වියයුතුයි. නැතිනම් ආරූල්හො යනු සදොසි.

(106)

62 පිටේ 17 පෙළේ වගා යනුත් ගුඩියක්ද, වගා කිවාම වැරදිද?

(107)

62 පිටේ 30 පෙළේ බුඩනමාදිනො කාතනරි යනු 18 පිටේ 13 පෙළේ මාතුලාදුනනාස්ස යන්නසේම බුඩගමාදුනො කතනරි කියා ගුඩ කෙළෙහි නම් මැනවි, බාලාවතාර සූත්‍ර නිදේශය බලනු මැනවි.

(108)

64 පිටේ 15 පෙළේ හිතන කතානුකෙසුපි යනු 63 පිටේ 12 පෙළේ සබබාස්වීති යන්න සේම හිතන කතානු කෙසුපි කියා ගුඩ කෙළෙහිනම් මැනවි.

(109X111)

63 පිටේ 1 පෙළේ ඔදකං පවත්තිත්‍යාදෙ යනු ඔද නාමාවත්තීත්‍යාදෙ කියාද, 66 පිටේ 6 පෙළේ යං පන යැධූ ගම්පන කියාද, 78 පිටේ 7 පෙළේ තුං පදිව

ශ්‍යෙන යනු තුම්පච්චනෙන කීසාද ශුද්ධකල්‍යාණම්මැකවී. නැතිනම් 64 පිටේ 3 පෙළේ තුම්පච්චයස්ස එහිම 30 පෙළේ ණම්පච්චයො යන මේ ශුද්ධිය විශුද්ධ නොවේ.

(112)

68 පිටේ 6 පෙළේ නාමම්හිවෙච්චං යන පැරණිපාඨය නාම මිනෙච්චං කියා අමුතු කෙළේ ශේ පැරණිවා සින්ද? බාලාවතාර බලන සන්නයේ **144 පිට** බලනු මැනවි.

(113-114)

69 පිටේ 14 පෙළේ සායයති යනුද, 79 පිටේ 2 පෙළේ අධීයෙන යනුද, සායති-අධීයනෙතියා විය යුතුයි නැතිනම් කිරියාව හොඳමඳි. ගඩලාදෙනිසන්නයෙහි 146 පිට හා 173 පිටද, බාලාවතාරබලනසන්නයෙහි 146-148-169 පිටුද සුබොධිකාවෙහි 258-298-299 පිටුද බලනු මැනවි.

(115)

70 පිටේ 3 පෙළේ-ණෙ හොති යනුන් හැබෑවීම් ශුද්ධයක්ද? ණෙ ණයාදි හොන්ති කීවාම අශුද්ධද? ණෙ ණයාදි හොන්ති, ණෙ ණයාදීහු වෙත් යනු බාලාවතාර බලන සන්නයයි.

(116-117)

70 පිටේ 25 පෙළේ හා 79 පිටේ 1 පෙළේද සාධ්‍ය-සාධ්‍ය යන පැරණි පාඨ සාධ-සාමධ කියා අළුත් කෙළේ පැරණි පාඨවල කුමනවරදක් ඇතිවායින්ද? යසයි හරිවැරදිතෝරා ශුද්ධකළහැටි, සාධ්‍ය වා සාධනෙ ජනං ස්‍යුණං සාධ්‍යාදි නාමකං යනු සඳැවුනනි පපකාසයි. පසිද්ධ සා. ධම්මියා සාධ්‍ය සාධනමුපමා නං යනු පදසාධනී ටීකායි. සාධ්‍ය රූපොඝිඛීයනෙ යනු කාරිකායි. සිද්ධ සාධ්‍යප්පභෙදනානු සඳැපාෂෙ

දක්වනතායි. සාධනං සාධ්‍ය කිරියං යනු 'චතුත්ථිතෘතීය සාරත්ථ සඞ්ගහ' නාම් බාලාවතාරටීකායි. ඉතින් මේ බලා සාධන-සාධ්‍ය යනු පාලියෙහි විරලයයි නොව දුල මැනවි.

(118)

72 පිටේ 2 පෙළේ ඉච්ඡිතා නිච්ඡිතා යනු ඉච්ඡිතා නිච්ඡිතං වා යි වියයුතුයි. බාලාවතාරබලාන සත් නිජන් 135 වෙනි පිට බලනු මැනවි.

(119-120)

73 පිටේ 19 පෙළේ හා එහිම 20 පෙළේද හනව හනං-හනවතො යන පැරණියාගේ අනිත්‍ය ශුද්ධියේ නවහානං-හවනතා යි දැක්ක ලැබේ. මේ ශුද්ධ ස්වද? ගබලා දෙනියත්නය දක්වන් බලනු මැනවි

(121)

73 පිටේ 21 පෙළේ ඉච්චාදි යොගෙ යනු ඉච්චාදිනං යොගෙ යි වියයුතුයි ගබලා දෙනි සත්නයේ 159 පිට බලනු මැනවි.

(122-123)

74 පිටේ 4 පෙළේද, 77 පිටේ 18 පෙළේද, ඉච්චං යනු 22 පිටේ 3 පෙළේ ඉච්චනෙයං කත්ම තී බෙත්ව තැර මේ කළ විකෘතිය කුමක්ද?

(124)

76 පිටේ 5 පෙළේ සුමුනතා මයං නෙන යනු සුමුනතා මයං නෙත මනාසමණ්ණා සි වියයුතුයි. ගබලා දෙනි සන්නයේ 166 පිට බලනු මැනවි.

(125)

76 පිටේ 22 පෙළේ අ[illegible] යනු [illegible] යන පැරණි [illegible] එගතා යි. මේ කර [illegible] කිය ඇද්ද?

(126)

77 පිටේ 12 පෙළේ ජිඝිංසායං යනු ජිගිංසායං විය යුතුයි. නැතිනම් 56 පිටේ 4 පෙළේ ජිඝිංසති යනු වැරදියි.

(127)

77 පිටේ 20 පෙළේ පටිබඩං යනුත් ශුද්ධියක්වද? ඔය කොයේ පාළිද? සම්බුද්ධකාලයේ සංස්කෘත භාෂාප්‍රාණ ඛ යනු නැතිද? මෙය දැන්වත් පටිබණ්ඩං කළයුතුයි.

(128)

77 පිටේ 24 පෙළේ ඵුසු යනු ඵෙසු විය යුතුයි. ගඩලාදෙනි සන්නසේ 169 පිට බලනු මැනවි.

(129)

78 පිටේ 16 පෙළේ ගාමිං වා යනු පැරණි තුඩු සේම ගාමිං ගතො වා සී විය යුතුයි.

(130)

79 පිටේ 21 පෙළේ ආයතනි-සාල යනු ආයතනි වාණිජ සාලං සී විය යුතුයි. ගඩලාදෙනි සන්නසේ 175 පිට බලනු මැනවි.

(131X137)

80 පිටේ 12 පෙළේ සහ එහිම 15 වෙනි පෙළෙහිද 19 වෙනි පෙළෙහි දෙතැනෙක්හිද රක්ඛත යන තැන්හි ද්‍යාත්‍යනාකාරය ප්‍රාඥයන්ට අභිමතනොවෙත් ශේෂ මූර්ධන්‍ය ළකාරය ඇති වරද කිම? තවත් එහිම 13 පෙළේ රක්ඛන්තං යනුද 14 පෙළේ රක්ඛතා රක්ඛතා යනුද, රක්ඛණං-රක්ඛණා-රක්ඛණා සී විය යුතුයි.

(138X140)

81 පිටේ 4 පෙළේ හා 14 පෙළේද නිම්මාන යනුත් නිම්මාණ කියාද එහිම 13 පෙළේ නිම්මාන යනු නිම්මාණ කියාදවිය යුතුයි. සංශෝධනයන් ඔය නැවිටි පිළිවිසත්තම් එබැගෙණත් මේතැන්හි ද්‍යාත්‍ය නයන්ත ශේෂම් පුළුම්කිලි.

(141)

82 පිටේ 18 පෙළේ-අවයවෝ තං සාමීනාම යන මෙහි වා ශබ්දයක් හුගේ ඌනත්වයක් පැමිණෙන්නා අගෙහ් අනූන වෙන්ට ශුද්ධකරතිබෙන සැටි, දැන්වත් අවයවෝ වා තං සාමීනාම කියා ශුද්ධකොරෙහිනම් මැනවි. අවයවෝ වා, අවයවයගෙහ්ව්නම්; තං; ගේ; සාමීනාම, ස්වාමි නාම් යනු බාලාවතාරබලනසන්නයි.

(142)

84 පිටේ 6 පෙළේ-නිද්ධාරණ මබ්‍රැවුං යනු නිද්ධාරණ මබ්‍රවුං වියයුතුයි බ්‍රැධාතුවෙන් පරව ලං විභක්තිකොට වෑඹිවූ ඔකාරයහට අව ආදෙශකළ කල්හි අබ්‍රවුං යනු සිද්ධයි. නිද්ධාරණ මබ්‍රවුං යනුද, නෙරුත්තිකාබ්‍රවුං යනුද සද්දසාරත්‍ථජාලිනීයි.

(143)

84 පිටේ 26 පෙළේ මාතු සරති යනු මාතුයා සරතී සී වියයුතුයි. ගඩලාදෙනි සන්නය හා සුබොධිකාටීකාවත් බලනු මැනවි, සුබොධිකාටීකාව බලන්ම කීවාම තරහ අවසර නොලැබෙනසේක්වා,

(144)

86 පිටේ 5 පෙළේ කාය්‍යජෝ යනුත් ශුද්ධයක්වද? තාය්‍යජෝ වියයුතුයි

(145)

86 පිටේ 18 පෙළේ-සසාතිරෙක චතතාර සී අමුතු ශුද්ධයක් කෙළේ සහාතිරෙක චතුගි නැතිනම් සාතිරෙකෙහි චතුගි කීවාම කීතීනිශ්‍රිය මඳවායින්ද? මොකද? සහාතිරෙක, අතිරෙකයක් සහිතවූ හෙවත් අක්‍ෂරෑ තුන්සියයක් අධිකකොට ඇති; චතුගි භාණවාරෙහි, සතර බණවරකින් යනු බලනසන්නයි.

තවත් සමහරක් තත්හි අක්ෂර වින්‍යාසාදි දොෂ පැණෙතත් ඒ මෙතරම් ගරුගම්භීර නොවන බැවින් ඒ සඳහා කාලාතික්‍රමණය නොකෙළෙමු.

තවද මෙය අප විසින් ලියනලද්දේ අසමත්සාමර්ථ්‍ය ප්‍රකට කරණය සඳහාවත් උගත් යතීශ්වරයන්ට හිතනකින්වත් කෙලෙසන දුෂ්ටාධ්‍යාසයකින්වත් නොවැ අධුනිකානුකම්පාශයෙන්ම බැව් ප්‍රකාශ කරමින් මෙකල මෙතරම් ශිෂ්‍යප්‍රශස්ත විශිෂ්ට ගුණියක් කරදුන් ත්‍රිලඞ්කා තිලකායමාන ප්‍රතිභාපාවායයී මහාමහොපාධ්‍යාය යතීශ්වර මහාවහිඤ වංසාලඞ්කාර ධර්මකීර්ති ශ්‍රී ධර්මාරාමාඛ්‍ය ගණනායක ස්ථවිර ස්වාමීන්ද්‍රයානන්ට අකුටිලාධ්‍යාසයෙන් අසමන්මනොජ්ඥ සතුතාශිර්පූර්වක සන්තුෂ්ටිය පුදකරමින් මෙමන මෙනෙකින් සමාප්ත කරම්හ

ජානන්තා සද්ද සත්ථං හි-පත්වා පාඨක්කමං යදි
පාළිං ඤාතුං න සක්කොන්ති-සබ්බ බාහිර පණ්ඩිතා

යන්නු කාරිකායි, මෙහි අදහස:-සිංහල බාහිර පණ්ඩිතයෝ (පාණිනාදී) ශබ්ද ශාස්ත්‍රය වනාහි ඉදින් දන්නාහු නමුදු (සර්වඥයන්වහන්සේගේ) පාඨක්‍රමයට පැමිණ (සර්වඥයන්වහන්සේගේ) පාළිය දැනගන්නට නොහැකිවෙත් යනුයි.

ධම්ම කිත්ති සිරි ධම්මා-රාම නායක සාමිනො
පූජයාම ථුතිං අමොඝ-බුද්ධිනා සුධී සිද්ධියා
යාව විජ්ජති බාලාව-තාරො තාවෙව සච්චතො
සද්ධිං තෙනෙව සච්චාව-තාරො විජ්ජතු සිද්ධියා

රා මා වතාර මුපගම්ම අකාසි යො යං
තස්ස වතාර වචනං අපි විගතයමෙනා
බා ලා වතාර පරි සුද්ධාභිසිතත විතෙතා
ස ච්චා වතාර මිද මිධ මහං අකාසිං

සත්‍යාවතාරය

නිමි.

අනුක්‍රමණිකාව.

PREFACE,

විද්වජ්ජන හෘදයානන්දදායී විදෙශ විශ්‍රැත විද්‍යාලඞ්කාර පරිවෙණාධිප පූජ්‍යාචාර්‍ය්‍ය ධම්මාභිනන්ද ශ්‍රී ධර්මාරාම සඞ්ඝස්ථවිරපාදයානන් විසින් විරචිතවූද අධුනාගතාවූද භ්‍රමප්‍රමාද දොෂ ප්‍රහරණයෙන් සංශොධනය කරණලදුව පේද්‍රිස් පෙරෙරා නමැත්තහු විසින් සත්‍යසමුච්චය මුද්‍රායන්ත්‍රාලයෙහි ක්‍රිස්තු වර්ෂ 1902 වැන්නෙහි මුද්‍රණය කරවා ප්‍රසිද්ධ කරණලද බාලාවතාර නම් ප්‍රශස්ත පාලි ව්‍යාකරණ ග්‍රන්ථයෙහි විද්‍යමානවූ දොෂස්ථාන එක්සිය පන්සාලිසක් සංග්‍රහකළ මේ පොත වනාහි අධ්‍යාහාරයෙන් සත්‍යාවතාර නම්වේ.

මෙහි සන්දර්ශිතවූ දොෂස්ථාන අතුරෙන් බොහොවක් අධුනිකාන්ත කම්පාපරවශවූ පණ්ඩිතවර ශ්‍රී විජය කවිරාජ පණ්ඩිත-ඩී. ඈ. ද. සිල්වා, මහාත්මයන් විචාරණය කෙරීමෙන් දූනගත්බැවි ප්‍රීතියෙන් ප්‍රචාරණය කරම්හ.

මෙම සත්‍යාවතාරය අවලොකනය කිරීමෙන් බාලාවතාරයෙහි ඌනාතිරික්තනාදි දොෂස්ථානයන්ගේ අවබොධ යොග්‍යතාවය සඳහා මෙන් බාලාවතාරය හා සම්බන්ධකොට බැඳගැණීමට හැකිවනසේ යථොක්ත බාලාවතාරයෙහි දිඝී පෘෂ්ඨ ප්‍රමාණය අපගත නොකොටමැ මුද්‍රණය කරවීමු.

තවද, මෙපොතෙහි 12 පිටෙව් 7-8-9-10 යන සිවුපෙළ වෙනුවට මෙහි පහත දක්වන 6 පෙළ යොදාගත යුතුයි. එනම්:—

18 පිටේ 15 පෙළේ සන්ධි නතුන් ශුද්ධියක්වද? හැබැවම මේ ශුද්ධිය ස්වාමීහූ ඥානයෙන්ම කළා විනා පැරණි පොත පත තබා යටත් පිරිසෙයින් සුබොධිකාව වත් නොබලා වදාළසේක්ද? මොකද? මෙය දැන්වත් සත්‍ය කල හොත් වෛයාකරණ්‍ය ව්‍යක්තව ව්‍යාප්ත නොවේද?

ජේ. ඇස්. කීර්තිරත්න.

සබ්බ දානං ධම්ම දානං ජිනාති

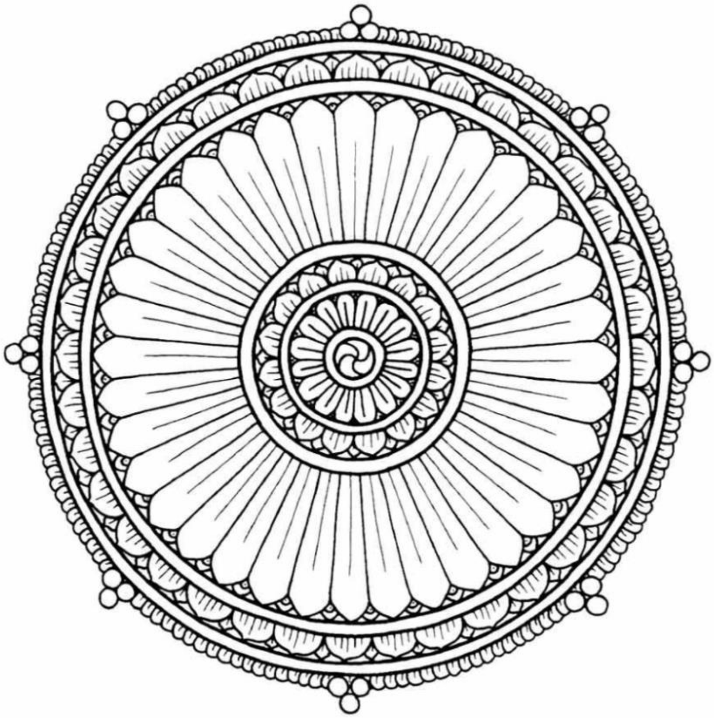

නිබ්බාන පච්චයෝ හෝතු